

Publicerad 2017-05-20 12:03 av anits  
*eget foto tagen vid kyrkogården en kväll  
med utsikt över sjön*

## **HEMMA**

jag kommer aldrig att glömma

alla dom dagar och nätter

jag bodde hos min mormor och morfar

där trivdes jag, där fick jag vara i fred

vara den jag var

ingen ville ändra på mig

jag var ofta hos mina morföräldrar

sov om nätterna bredvid mormor i bäddsoffan

hon låg i utdragslådan

jag i den andra delen

när locket till soffan lyfts bort

när jag lagt mig

kunde jag höra mormor och morfar

prata i köket

det var skönt att somna till deras röster

det gjorde mig lugn

visste att inget ont skulle hända mig

när morgonen kom

kunde vi höra morfar göra upp eld i spisen

snart doftade det av kaffe från köket

dörren öppnades

där stod morfar med kaffebrickan

god morgon mina flickor var det första han sa

sen ställde han brickan på stolen bredvid mormor

jag satte mig upp

fick ett glas mjölk

morfar hällde upp kaffe till sig och mormor

sen drog han fram en stol

satte sig bredvid mormor

dom pratade om vad som skulle hända under dagen

var det skördetid

fanns det mycket som skulle tas hand om i trädgården

morfar hade en stor fin trädgård

den var hans hobby

det var en lisa för själen

att sitta där lyssna till deras småprat

det är fina minnen som jag bär med mig genom livet

minnen som när morfar lärde mig om odling

hur man skulle ta till vara på det som såtts

som sen växte blev till mat på bordet

han lärde mig ta reda på frön

som skulle sås när våren kom

mormor lät mig hjälpa till att baka

dom gånger det misslyckades

gjorde det ingenting

det går säkert att äta

sa hon alltid

när jag gifte mig

fick mitt första barn

följde jag ofta med tidiga mornar

till mormor och morfar

det var skönt att vara hos dom några timmar

inte behöva sitta ensam i skogen

långt från allfarväen och människor

mina morföräldrar var så glada

att få träffa min pojk

de var något mormorofta sa

när först mormor dog

kände jag en stor tomhet

morfar fanns ännu några månader

han kom till ett äldre boende

varje dag klockan tolv

ringde han

ville jag skulle höra hur klockan slog

när han sen dog

blev det väldigt tomt

så fort jag hade möjlighet

besökte jag deras grav

nu är den borta

jag är ändå ofta på kyrkogården

tänder ljus och lägger blommor

i minneslunden

mina morföräldrar gav mig det hem

jag inte hade hos mina föräldrar och syskon

mina morföräldrar var hem för mig

där kände jag mig trygg

anits 20 maj 2017

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten